

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَ عَجِّلْ فَرَجَهُمْ

سوره مبارکه ماعون

پرستار دوگانه‌ی و توجّه کامل به خدا

طهارت برای تدبیر (ایجاد طهارت در خود از منظر یکی از موضوعات سوره)

برای به دست آوردن طهارت از برکت هم‌نشینی و مصاحبت با سوره مبارکه ماعون به موارد زیر توجه کنید:

الف. توجه داشتن به یتیم و مسکین

با تفحص در اطراف خود افراد نیازمند را شناسایی کرده و برای برطرف کردن ناتوانی آنها دیگران را تشویق نماییم. توجه به این نکته ضروری است: پیشنهاد می‌شود ابتدا نیازمندی‌های مادی در نظر گرفته شود و پس از موفقیت نسبی نیازهای معنوی اطرافیان را مورد توجه قرار دهیم.

سعی کنیم وسایلی که نیازی به آن نداریم را به دیگران هدیه کنیم. این موضوع منافاتی با آیه «انفقوا مما تحبون» ندارد، زیرا بسیاری از لوازم و وسایلی که دوستشان داریم ممکن است برای ما بدون استفاده باشد. در عین حال وسایلی که برای ما مصرفی ندارد ممکن است بتواند نیاز دیگران را برطرف کند.

ب. توجه به نماز

با مطالعه هفتگی بخش‌هایی از یک کتاب درباره اسرار نماز، هر هفته حضور قلب خود را بیشتر نماییم.

همچنین سعی کنیم برای تقویت توجه به نماز قبل از هر نماز صدقه‌ای ولو اندک کنار گذاریم.

به روایت زیر توجه فرمایید:

عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ لِعَلِيٍِّّ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَا عَلِيٍُّّ أَوْصِيكَ فِي نَفْسِكَ بِخِصَالٍ فَاحْفَظْهَا ثُمَّ قَالَ اللَّهُمَّ أَعِنَهُ أَمَّا الْأَوَّلَى فَالْصَّدَقُ لَا يَخْرُجَنَّ مِنْ فَيْكِ كَذِبَةً أَبَدًا وَ الثَّانِيَةُ الْوَرَعُ لَا تَجْتَرِئَنَّ عَلَى خِيَانَةٍ أَبَدًا وَ الثَّالِثَةُ الْخَوْفُ مِنَ اللَّهِ كَأَنَّكَ تَرَاهُ وَ الرَّابِعَةُ كَثْرَةُ الْبُكَاءِ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ يُبْنَى لَكَ بِكُلِّ دَمْعَةٍ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ وَ الْخَامِسَةُ بَذْلُ مَالِكَ وَ دَمَكُ دُونَ دِينِكَ وَ السَّادِسَةُ الْأَخْذُ بِسُنَّتِي فِي صَلَاتِي وَ صِيَامِي وَ صَدَقَتِي أَمَّا الصَّلَاةُ فَالْخَمْسُونَ رَكْعَةً وَ أَمَّا الصَّوْمُ فَثَلَاثَةُ أَيَّامٍ فِي كُلِّ شَهْرٍ خَمِيسٌ فِي أَوَّلِهِ وَ أَرْبَعَاءُ فِي وَسْطِهِ وَ خَمِيسٌ فِي آخِرِهِ وَ أَمَّا

الصَّدَقَةُ فَجُهِدَكَ حَتَّى يُقَالَ أُسْرِفْتَ وَلَمْ تُسْرِفْ وَ عَلَيْكَ بِصَلَاةِ اللَّيْلِ وَ عَلَيْكَ بِصَلَاةِ اللَّيْلِ وَ عَلَيْكَ بِصَلَاةِ اللَّيْلِ وَ عَلَيْكَ بِصَلَاةِ الزَّوَالِ وَ عَلَيْكَ بِقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ عَلَى كُلِّ حَالٍ وَ عَلَيْكَ بِرَفْعِ يَدَيْكَ فِي الصَّلَاةِ وَ تَقْلِيلِهِمَا عَلَيْكَ بِالسَّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ عَلَيْكَ بِمَحَاسِنِ الْأَخْلَاقِ فَارْكَبْهَا عَلَيْكَ بِمَسَاوِي الْأَخْلَاقِ فَاجْتَنِبْهَا فَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَلَا تَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَكَ^۱

امام باقر علیه السلام از رسول خدا صلی الله علیه و آله نقل کرده که آن حضرت به علی علیه السلام فرمود: ای علی! تو را درباره خودت به چند خصلت سفارش می‌کنم. پس آنها را حفظ کن سپس پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: خداوندا یاری کن علی را؛ بعد فرمود: اما خصلت اول راستگویی است، مبدا که از دهانت ابدا دروغی بیرون بیاید. خصلت دوم پرهیز و ورع است مبدا هرگز به خیانت جرات پیدا کنی، خصلت سوم ترس از خداست به گونه‌ای که گویی او را می‌بینی، خصلت چهارم بسیار گریه کردن از ترس خداست، که برای هر قطره‌ای در بهشت خانه‌ای برایت بنا می‌شود، خصلت پنجم بخشیدن مال و خون (جان) برای دین است، خصلت ششم گرفتن سنت من در نماز و روزهام و صدقه‌ام است، و اما نماز (در سنت پیامبر) پنجاه رکعت است و روزه در هر ماه سه روز است که پنجشنبه اول ماه و پنجشنبه آخر ماه و چهارشنبه وسط ماه است، و صدقه، کوشش و زیاده دادن آن است تا جایی که گفته شود اسراف کردی ولی اسراف نمی‌کنی، و بر تو باد به نماز شب و بر تو باد به نماز شب و بر تو باد به نماز شب، و بر تو باد به نماز زوال (نافله ظهر هنگام زوال خورشید از وسط آسمان). و بر تو باد به خواندن قرآن در هر حالی، و بر تو باد به بلند کردن دست‌ها در نماز و برگرداندن آنها (برای دعا)، بر تو باد به مسواک زدن با هر نماز و وضویی، بر تو باد به اخلاق نیک که به آنها آراسته گردی، بر تو باد به پرهیز کردن از اخلاق بد، پس اگر انجام ندادی ملامت مکن مگر خودت را.

امام صادق علیه السلام فرمودند هر گاه برای نماز آماده شدي بگو:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَقْدَمُ إِلَيْكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بَيْنَ يَدَيَّ حَاجَتِي وَ أَتَوَجَّهُ بِهِ إِلَيْكَ فَاجْعَلْنِي بِهِ وَجِيهًا عِنْدَكَ فِي الدُّنْيَا وَ الْآخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ اجْعَلْ صَلَاتِي بِهِ مَقْبُولَةً وَ ذَنْبِي بِهِ مَغْفُورًا وَ دُعَائِي بِهِ مُسْتَجَابًا إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ^۲

خداوندا من محمد صلی الله علیه و آله را برای برآورده شدن حاجتم به درگاه تو شفیع قرار می‌دهم و به واسطه او رو به تو می‌کنم پس مرا به وسیله او نزد خود در دنیا و آخرت آبرومند و از مقربان گردان، نماز را به وسیله او قبول نما و گناهم را به واسطه او ببامرز و دعايم را به وسیله او مستجاب کن که تو حتماً غفور رحيم هستي.

^۱ وسائل الشیعة، ج ۱۵، ص ۱۸۲

^۲ کافی، ج ۳، ص ۳۰۹